

Sagen nu staar, kan det jo ikke nytte at stemme for det højeste Bidrag. Saaledes som Sagen nu foreligger, har man Valget imellem at følge Flertallet, der kun vil bevilge en lille Sum til Gymnastik, eller at følge Mindretallet, der vil bevilge en større Sum fordelt til de forskellige Djemed dels til Skydning, dels til Anskaffelse af Præmierifler, dels til Anskaffelse af Ammunition og dels til Anskaffelse af Gymnastikapparater o. s. v. Jeg synes, Mindretallets Forslag er ret rimeligt, og jeg vil derfor her udtale, at jeg for mit personlige Vedkommende stemmer i Dag med Mindretallet i denne Sag, og jeg opfordrer de Herrer her i Tinget, der se mildt paa Skyttefagen og Skytteforeningernes Virksomhed, til at følge mig, selv om det skal ske, at vi denne ene Gang stemme mod Flertallet. (Munterhed). Ja, jeg vil ikke love, at det ikke skal ske oftere, men paa det Afsnit, der her er til Forhandling, vil jeg dog sige, at jeg ellers agter at følge Flertallet. Men her maa jeg meget anbefale at følge Mindretallet, og jeg tror, det er velbegrundet. Naar man taler om den finansielle Forstel — og det var jo særligt den ærede Ordførers Hovedargument, at det var det finansielle Hensyn, der var taget — saa beder jeg ærede Medlemmer overveje, om det har meget at sige over for en saa stor Forening, om man følger Flertallet eller Mindretallet. Flertallet foreslaar en Reduøtion af 14,000 Kr. og Mindretallet en Reduøtion af 10,000 Kr. Saa vidt jeg kan regne ud, er der altsaa 4,000 Kr. finansiell Forskel paa Flertallets og Mindretallets Stilling. Men følger man Flertallet faar det let Udseende af, at der ogsaa er en principiel Forskel, at man kun vil fremme den ene Side af Skytteforeningernes Virksomhed, medens man synes noget tilbøjelig til at negligere den anden Side. Det finder jeg ikke, der er Grund til; jeg tror, at Døvelserne i Skydning og Gymnastik ere lige forsvarelige og begge dele til Nytte og Gavn for Ungdommen, og derfor vil jeg som sagt anbefale ærede Medlemmer i Dag at følge Mindretallet og stemme imod Flertallets Forslag under Nr. 122, 123 og 124 og derimod stemme for Mindretallets Endringsforslag under Nr. 125.

Indenrigsministeren ad interim (Hørring): Under Nr. 69 i Betænkningen er der henvist til et Samraad, som har fundet Sted mellem Indenrigsministeren og Udvalget angaaende Tilskuddet til jydsk Husmandsforening. Den ærede Ordfører har omtalt, hvad Samraadet gik ud paa. Udvalget ønskede, at der skulde gives en større

Bevilling til jydsk Husmandsforening, og hertil vil Ministeren kunne slutte sig, dog saaledes, at denne Bevilling ikke bliver given paa særlig Konto. Der lægges Bægt herpaa, navnlig ogsaa, fordi jydsk Husmandsforening ingenlunde er den eneste Husmandsforening her i Landet. Der foreligger saaledes fra Ministeriet allerede Andragende fra en anden Husmandsforening, der ligeledes ønsker Statsunderstøttelse — om den er værdig til det, er jo en anden Sag. Efter Forholdene i det hele er det vist rettest at blive i det Spor, hvori vi en Gang ere komne ind, nemlig at Bevillingen gives paa den almindelige Konto til Landværkenets Fremme. Der vil altsaa blive givet mig Beslighed til nærmere at forhandle med Udvalget om denne Sag inden tredje Behandling.

Under Nr. 70 er der Spørgsmaal om Ordningen af Ledelsen af Konsulentvirksomheden, og den ærede Ordfører har vidtøstigt omtalt denne Sag. Jeg kan i meget slutte mig til, hvad han har sagt, kun skal jeg tillade mig en enkelt Bemærkning. Jeg vil minde om, at det er det fgl. Landhusholdningssekskab, der i sin Tid har bragt den Sag frem og har ledet den paa dens første Stadium, og derfor fortjener det al Anerkendelse. Det er en stor Sag, der saaledes er rejst til Gavn for Landbruget; men efterhaanden som Bevillingen til Landbrugskonsulenter er vokset, maatte det ligge nær, at den Tanke kom frem, at Ledelsen skulde bringes nærmere ind under Indenrigsministeriet. Det har altid været saaledes, at Landbrugskonsulenterne, altsaa Statskonsulenter — det er jo dem, vi her tale om — ere blevne ansatte og eventuelt afskedigede af Indenrigsministeren, og at Landhusholdningssekskabet udøvede Ledelsen af Konsulentvirksomheden i Ministeriets Navn, paa dets Vegne. Jeg fremhæver det særlig, fordi jeg tror, at den ærede Ordfører fremhævede, at der kunde være en Difference med Hensyn til Ansættelser og Afskedigelser af Konsulenter. Jeg ved nok, at der fra Fællesforeningen er kommet en Tanke frem om, at Konsulenterne skulde kunne ansættes og afskediges af Landhusholdningssekskabet; men det har i Virkeligheden aldrig kunnet komme under Overvejelse, thi det er en Selvfølge, at Statskonsulenterne maa ansættes og afskediges af Ministeriet. Som sagt, Tilskuddet voksede, og Tanken om at bringe Ledelsen nærmere ind under Ministeriet kom frem, og det var efter Forhandling med Finansudvalget angaaende Finansloven for 1892—93, at denne Ordning, som er den nuværende, blev slaet fast, og Indenrigsministeren fremhævede ud-